

LIVET ÄR ETT ÄKTENSKAP MED DÖDEN

Som soldat och författare skilde det sig inte mycket för Sieudonne-Jean-Baptiste-Paul Gaschon de Molenes 1821-1862 som under Chateaubriand`s beskyddande vingar beledsagade Molenes in till den tidens mest framstående författare där hans verk genast "stack ut" som en outsider vars ovanliga sätt att tänka förbryllade och endast de bibliofilt filologa kunde se bakom denne dubbelnatur där scenerierna i hans noveller ofta hämtades från krigets frontlinjer däri älskande par skiljs åt för att aldrig mer återses, medan det upprörda känslotillståndet av kärlek och krig kvarstår där livets kaos i krig och fred synes oskiljaktiga, som Molenes tycktes förlika en intelligent extas i båda.

Molenes imposant romantiska syn var mörk och melankolisk vars själ tycktes vara född sårad,och menar själv att det hjärta över sextio som inte förstått att den som fötts med denna mystiska sjukdom vars leda,oro och dekadenta hopplöshet är ett naturligt känslotillstånd av medvetenhet inte heller är mänsklig för ingen blir människa utan att känna efter och den som inte vågar känna efter ljuger både för sig själv och andra.

Molenes för tidiga bortgång när han föll från en häst visar att döden inte har någon moralisk plikt sörja för vem han tar och att livet alltid är i underläge i krig som i fredstid där livet är ett äktenskap med döden.

-

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Notarius publicus:Sten Wiking med Poeter.se id #39136 innehar upphovsrätten